

Црква Успења пресвете Богородице у [Врелу Коренице](#) је православна црква Епархије Горњекарловачке подригнута 1797. године. Црква је страдала у Другом свјетском рату и касније је била запуштена.

Према ономе што пише на дрвеној табли, причвршћеној на староме деблу, врелска православна црква почела се градити 1797., а довршена је 1801. године. Но и прије ње ту је постојала мања, дрвена црквица. Њезини темељи још се увијек могу назријети кроз земљу и траву на цимитеру, старом, црквеном гробљу.

На избразданим, каменим крстовима, ћириличним су писмом уклесана имена људи чији је живот био везан уз овај, често суров, планински крај. Једно од њих је Оклобџија, презиме оца Манојла или, како га је народ звао, *попа Мане*. С породицом је живио у Врелу до Другог свјетског рата, а након трагичне синовљеве смрти (школски надзорник у Кореници) у логору Јадовно одлази у Загреб код другог сина, гдје и умире 14. јануара 1945. године. Протојереј-ставрофор Манојло А. Оклобџија је рођен 14. јуна 1860. године у Почитељу код Госпића. Седам разреда гимназије и богословију је завршио у Сремским Карловцима 1886. године. Рукоположен је 9. децембра 1886. године и постављен је за капелана у Турјанском, а потом је премештен на парохију у Врело. За вријеме Првог свјетског рата био је прогањан и хапшен. Двије године је провео у интернацији. У ослобођеној Отаџбини одликован је Орденом Светога Саве и Орденом Југословенске круне. Касније по проглашењу НДХ био је одмах ухапшен, али је због старости био пуштен под условом да не може чинодејствовати.

Првобитна, дрвена црквица била је саграђена почетком 18. стољећа. Имала је велику икону св. Стефана Дечанског, којег славе Дракулићи, познати у овоме крају. Икона је била чувена по љепоти и народ ју је долазио видјети. Касније се родила потреба за већом црквом и саграђен је нови, камени храм, један од љепших и живописнијих у личком крају. Плочице су примјерице донесене из Венеције. Црква је 1936. добила и струју, за што је био заслужан отац Манојло - причају упућени у историјат ове светиње. Након пола

стољећа пропадања, врељска се црква интензивније обнавља посљедњих десетак година. Постављен је нови кров, па торањ с бакреним покровом, израђена је нова столарија, да би се на крају из Аустралије јавио Милан Ђујић, поријеклом из оближњег засеока Ђујића Крчевине и понудио донацију за израду звона.

Након вишегодишњих радова на уређењу цијеле цркве, ове године је промијењен кров, а завршетак активности се догодио 26. новембра, када је епископ горњокарловачки Герасим, уз присуство мноштва вјерника, осветио звоно које је донирао Дејан Вукобратовић из Рудановца код Коренице.

Врело Кореничко је село поред Коренице које према задњем попису има 119 становника, а посљедњих неколико година се почело убрзано туристички развијати, те су изграђени бројни апартмани, од којих велик број људи овдје и живи. Храм Успења Пресвете Богородице представља централно мјесто у селу те се свакодневно ради на обнови вјерског и културног живота. Након двије године паузе, Вијеће српске националне мањине ове је године поновно покренуло обиљежавање прославе Велике Госпојине, на којој су се окупили Личани са свих страна свијета [1].

Извори

1. Мирослав Машић, [Заустављено седамдесет година пропадања](#), Портал новости, 15. децембар 2015
2. Фотографија, [Panoramio - Душан Ј. Басташић](#)

Видео записи

{youtube}zPmK2c3fWkc{/youtube}